

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Festa major

A l'evangeli trobem com Jesús celebra les festes del seu poble. Participa en les celebracions religioses del judaisme, la festa de la Pasqua, la celebració dels Tabernacles, etc. També és convidat a festes familiars com per exemple el casament d'uns bons amics a Canà de Galilea on, a instàncies de Maria la seva mare, realitza el primer miracle que ajuda a aquells nuvis a fer que la festa no decaigui per falta de la beguda. Aquesta dimensió festiva acompanya també la fe de l'Església i la vida dels cristians i ajuda a expressar l'alegria de la fe, de la qual sovint fa referència el papa Francesc.

Ens trobem als inicis del temps d'estiu en el qual molts pobles i ciutats de la nostra

diòcesi celebren les seves festes majors. De fet, aquest cap de setmana són diversos els municipis que ja viuen la seva festa major amb motiu de la festa dels apòstols Sant Pere i Sant Pau, que l'Església celebra el 29 de juny.

En aquestes festes hi trobem unes arrels profundament cristianes, ja que totes elles estan vinculades al sant o patró del poble. Històricament és al voltant de l'església o d'un fet religiós concret on s'han anat configurant els nostres municipis i han agafat una fesomia pròpia. És per això, que la Missa de festa major és un dels esdeveniments que sempre es troba en els actes programats en els dies de la festa i acostuma a ser ben concorregut per

fidels i sovint amb presència de les autoritats civils com a representants del poble.

És evident que el sentit de les festes ha variat amb el pas dels segles i la nostra societat actual plural, secular, multicultural i multirreligiosa ja no està determinada pel fet cristià, encara que en les seves arrels hi és present. Això ha comportat una gran varietat en la manera de celebrar-les amb una diversitat més gran i ampla que en altres èpoques.

Tot i això, hi ha alguns elements que perduren i que val la pena no perdre. La festa ens ajuda a agrair el do de la vida que hem rebut, el do de formar part d'una comunitat humana concreta i determinada que és la nostra família, el veïnat i el poble, el do d'establir uns vincles amb les persones i d'afavorir moments de trobada més tranquils on podem establir relacions més humanes i, fins i tot, d'amistat.

El papa Francesc sovint recorda la importància de sentir-se poble, de formar part d'una comunitat en la que rebem els valors i les tradicions que ens van forjant com a persones, pobles i societats.

La fe cristiana ha estat sempre present enmig de la festa, arrelada en tradicions i cultures diferents arreu del món. És una presència semblant a la que feia Jesús acompanyant la vida de moltes persones concretes, preocupant-se per la vida dels altres en les seves necessitats espirituals i també materials.

Desitjo, doncs, que tots puguem gaudir de les nostres festes, que ho fem amb civisme, respecte i col·laboració responsable, i que ens ajudin a donar gràcies per tot el que compartim. Donar gràcies a les persones i donar gràcies a Déu, a la Mare de Déu i als diferents sants que són els nostres protectors en tota ocasió.

ENTREVISTA

L'escola de referència

JOSEP CLOSA

El mestre i pedagog Josep Closa és el nou president de l'Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya (APSEC). L'APSEC s'ha compromès, en els darrers anys, amb el model d'immersió lingüística i amb el Pacte contra la segregació escolar, i ha visibilitzat la seva tasca de compromís social amb la campanya l'Escola de la gent, que dona veu a tota l'escola concertada.

Quin lligam hi ha entre l'APSEC i la FECC?

L'APSEC neix a l'empara de la FECC, que requeria d'un organisme per agrupar la patronal de les escoles cristianes de Catalunya. L'APSEC és l'instrument per tractar temes laborals i negociar convenis, i establir relacions amb el Departament d'Educació i amb altres patronals del sector. També aglutina institucions i congregacions, amb espais de diàleg i de cooperació. FECC i APSEC sempre treballem plegades per atendre les necessitats de les escoles: des d'aspectes jurídics, de formació, fins a relacions institucionals i polítiques.

Què és el que més li preocupa?

Les nostres escoles estan exercint amb responsabilitat el llegat dels nostres fundadors i fundadores. Ho veiem en l'atenció als alumnes amb necessitats educatives i als nouvinguts al nostre país: estem al mateix nivell que l'escola pública. Els nostres mestres treballen molt i molt bé. Desgraciadament, aquesta tasca no la fem en igualtat de condicions: necessitem equiparació de plantilles, que l'administració ens adjudiqui més docents per continuar oferint una educació de qualitat als nostres alumnes. Ens haurem de posar d'acord per mantenir una educació de caràcter cristià.

Cap a on va l'escola cristiana?

En el procés de reflexió estratègica de la FECC van sorgir tres elements: la identitat cristiana, l'excel·lència educativa i el compromís social. L'escola cristiana ha de continuar sent un referent a Catalunya en aquests àmbits. El repte dels anys vinents estarà centrat a atendre les persones. A més d'una excel·lent formació acadèmica, oferim un projecte de construcció integral de la persona a través dels valors cristians i la descoberta de l'Evangelí.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

De tu, ens interessa tot!

El fill es prepara per a la Confirmació. Els pares li escriuen una carta que iniciarà un diàleg: «... Adolescència i ESO: no ha estat fàcil. Aparegueren dificultats en els estudis. En l'intent d'acompanyar-te, potser hem estat insistents: tens moltes capacitats, però et costa posar-te a estudiar. "Què pesats!" ens deies; però preferíem ser-ho. Les activitats en família han estat moltes. Durant anys, fins a la teva integració en el grup de joves de la Confirmació, anàvem junts a missa. Hem volgut que coneguessis Jesús. Ja saps que és molt important per a nosaltres dos i que ha marcat positivament el nostre estil de vida. T'ensenyarem a pregar i moltes vegades la pregària ens ha aplegat en família. Pots suposar la nostra joia quan iniciaves la catequesi de Confirmació.

En aquests anys d'adolescència estàs forjant la teva pròpia personalitat, penses per tu mateix i sovint et qüestionas sobre el que et diem. Hem superat ja l'etapa en la qual ho discuties i rebutjaves tot pel fet de no sentir-te condicionat, en ocasions encara et costa acceptar les normes. Ens hem anat acostumant a pactar amb tu, a posar-nos d'acord en els teus horaris de son, d'ordinador, de TV, en les hores de sortir de nit... Preferim parlar-ne encara que en occa-

sions el diàleg sigui tens, sobretot quan t'hem de dir que no.

Primer de batxillerat. Estem contents perquè et veiem més madur: es consolida la teva autonomia i tens bon criteri. Ets catequista d'un grup de nens, t'has compromès com a monitor i ets responsable en els estudis. Ens interessa tot el que fas i el que et passa, però et volem educar amb llibertat. Algunes vegades ens costa acceptar les teves decisions si no són les que a nosaltres ens semblen millors. Les reflexionem i moltes les respectem. Les altres, són ocasió de diàleg. Tens tota la vida per davant. Aprofita-la. Confiam molt en tu. Endavant!»

Començà a caminar i a estimar al costat dels pares. Aprengué a parlar amb les seves paraules i a respondre a les interpellacions del món amb referència a les seves respostes. L'iniciaren en el seguiment de Jesús. El deixaren fer però no els era indiferent el que feia. Li van dir el que pensaven per ajudar-lo a reflexionar. No sempre entenien les seves respostes però l'escoltaven. «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? [...] Però ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i els era obediència» (Lc 2,48-50).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Poner la vida en juego

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Señor nos llama a una misión. Es un proyecto de amor que él tiene para cada uno de nosotros. Le mueve la ternura y la confianza que nos tiene. Es más, su disposición es anterior a que nosotros conozcamos lo que nos ofrece, e incluso, a que ni siquiera hayamos respondido haciéndonos dignos de esa confianza.

A cada uno nos da una misión en bien de todos: «Él ha constituido a unos, apóstoles, a otros, profetas, a otros, evangelistas, a otros, pastores y doctores, para el perfeccionamiento de los santos, en función de su ministerio, y para la edificación del cuerpo de Cristo» (Ef 4,11-12).

Los santos Pedro y Pablo, y los primeros mártires de la Iglesia romana que hoy conmemoramos; todos los santos hasta nuestros días y los que

nos seguirán, tienen al Señor en el corazón, son imitadores y testigos de Jesús; pusieron su vida en juego, la entregaron apoyados en la fe, la esperanza y el amor.

El Santo Padre en una homilía (2021) de la solemnidad de Pedro y Pablo «Apóstoles del Evangelio y columnas de la Iglesia», invitaba a contemplarlos viendo que en el centro de sus historias «está el encuentro con Cristo que cambió sus vidas. Experimentaron un amor que los sanó y los liberó y, por ello, se convirtieron en apóstoles y ministros de liberación para los demás».

Que nuestra Señora, Reina de los Apóstoles, nos ayude a poner la vida en juego y encienda en nosotros el deseo de cumplir nuestra misión y dar testimonio de Jesús.

Lectures de la missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,18-22]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimarts [Am 3,1-8; 4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dijous [Am 7,10-17 / SI 18 / Mt 9,1-8]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

6. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat. Sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ † Diumenge vinent, diumenge XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / SI 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-6]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Preguem perquè el sagrament de la unció dels malalts doni a les persones que el reben i als seus éssers estimats la força del Senyor, i es converteixi cada vegada més per a tots en un signe visible de compassió i esperança.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15;2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts. / Quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi, / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Esclat: «Ni als qui n'havien recollit molt, els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc, els en faltava».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori». Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent. [...]

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. ¿Què en trauràs d'amoinar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por». I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «¿Què són aquests aldarulls i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm». Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Talitha, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 1,13-15;2,23-24)

Dios no ha hecho la muerte, ni se complace destruyendo a los vivos. Él todo lo creó para que subsistiera y las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo reina en la tierra. Porque la justicia es inmortal.

Dios creó al hombre incorruptible y lo hizo a imagen de su propio ser; mas por envidia del diablo entró la muerte en el mundo, y la experimentan los de su bando.

Salmo responsorial (29)

R. *Te ensalzaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensalzaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Lo mismo que sobresalís en todo —en fe, en la palabra, en conocimiento, en empeño y en el amor que os hemos comunicado—, sobresalid también en esta obra de caridad. Pues conocéis la gracia de nuestro Señor Jesucristo, el cual, siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar. En este momento, vuestra abundancia remedia su carencia, para que la abundancia de ellos remedie vuestra carencia; así habrá igualdad. Como está escrito: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor y se quedó junto al mar. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, impón las manos sobre ella, para que se cure y viva». Se fue con él y lo seguía mucha gente que lo apretujaba. [...]

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?». Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe». No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago. Llegan a casa del jefe de la sinagoga y encuentra el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos y después de entrar les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son éstos? La niña no está muerta; está dormida». Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y le dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se levantó inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y quedaron fuera de sí llenos de estupor. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

COMENTARI

Jesús ens demana tenir fe, ens cura i salva

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha moltes persones que per manifestar la seva estima i bona relació amb un altre que tenen al costat, li toquen les mans, l'espatlla, o li fan un petó... Volen expressar així, la seva confiança.

Una dona malalta, de molts anys, s'acosta discretament a Jesús i li toca el mantell. Pensa que si el pot tocar ja es posarà bona. No sabem què pensava de Jesús, però s'hi apropa amb la confiança que la pot curar.

Jesús fa evident i públic aquest gest de la dona, i pregunta a la gent: «Qui m'ha tocat?». Ella, tremolant de por, li diu tota la veritat. Jesús li respon: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i ves-te'n en pau».

Hi ha persones que quan van a un lloc religiós, els agrada tocar la imatge, la medalla, la pedra o l'objecte que els connecta amb la realitat espiritual que en aquell lloc s'hi expressa i s'hi celebra.

Potser alguns podem pensar que és un acte supersticiós, però sovint no és així, sinó que senzillament es vol connectar amb la realitat espiritual que allí s'hi manifesta. Segurament que Jesús, tocat per tantes persones, amb els seus gestos i expressions externes, els pot dir en el seu interior: «la teva fe t'ha salvat... ves-te'n en pau».

El següent episodi que avui trobem a l'Evangeli, pot connectar amb els pares que tenen problemes amb els seus fills. Problemes de salut, de comportament, d'indiferència i de menyspreu en vers la vida cristiana... I cerquen qui els pot ajudar a trobar remeis.

Aquestes persones podrien expressar-se amb unes paraules semblants a les que va dir aquell cap de la sinagoga quan es va trobar amb Jesús, i li va dir: «la meva filla s'està morint, veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori».

Jesús diu al cap de la sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por», i afegeix: «la criatura no és morta, sinó que dorm». I entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Noia, aixeca't», i la noia s'aixecà i es posà a caminar.

Els signes miraculosos de Jesús ens projecten vers les realitats més espirituals. Ell ha vingut a alliberar-nos; per fer-nos aixecar de totes aquelles realitats que ens bloquegen, paralitzen i condueixen a la mort del nostre esperit.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dimarts 2 fins al dijous 4 de juliol. El Sr. Bisbe presideix el pelegrinatge de professors de la Fundació Escola i Vida a Toledo.

Dissabte 6 de juliol, a les 12 h. Missa i benedicció del campanar de Sant Pere de Vilamajor. / **A les 19.30 h.** confirmacions a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola del Vallès.

Diumenge 7 de juny, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Engràcia de Montcada i Reixac. / **A les 17 h.** Missa de cloenda del recés de Sant Dimes al Centre penitenciari de Quatre Camins (La Roca del Vallès).

el bisbe va aprovar aquest sistema i va nomenar l'Òrgan de Compliment Normatiu, format per José Rafael Rich, Francesc Busquets i Mn. Carles Cahuana. La primera reunió va tenir lloc el 13 de juny.

Final de curs al Seminari. Com cada any, els seminaristes han celebrat el final d'aquest curs 2023-2024. El passat divendres 21, a les 13 h, el Sr. Bisbe va celebrar una missa a la capella del Seminari. Tot seguit van gaudir d'un dinar on van compartir, amb esperit fratern, els bons moments del curs.

Notícies

Implementació del Sistema de Compliment Normatiu a la diòcesi. Seguint la normativa sobre responsabilitat de persones jurídiques, inclosa l'Església, les diòcesis han implementat un sistema de Compliance per assegurar el compliment de les normes. Això millora la transparència, integritat i bon govern. El 28 de maig,

Pregària del vintè aniversari

Senyor Jesús, us donem gràcies pel do de l'Església i per aquests vint anys de vida diocesana.

Us agraïm que ens hàgiu revelat que el vostre Pare ens reconeix com a fills seus i ho som, i per tant, germans entre nosaltres, membres d'una mateixa família diocesana.

Us agraïm que ens hàgiu confiat la vostra mateixa missió, de fer present en el món el vostre amor i la vostra misericòrdia, que són l'amor i la misericòrdia del vostre Pare.

Us agraïm que ens hàgiu fet el do de l'Esperit Sant, pel qual ens infoneu la vostra saviesa i la vostra força per ser testimonis de l'evangeli enmig del nostre món.

Que sota la protecció de Maria, la vostra Mare i Mare nostra, i per la seva intercessió, sapiguem portar Jesucrist, font de Salut, arreu del món.

Us ho demanem a Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Amén.

† **Salvador Cristau Coll**
Bisbe de Terrassa

CARTA DOMINICAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

Fiesta mayor

En el evangelio encontramos a Jesús celebrando las fiestas de su pueblo. Participa en las celebraciones religiosas del judaísmo, la fiesta de la Pascua, la celebración de los Tabernáculos, etc. También es invitado a fiestas familiares como la boda de unos buenos amigos en Caná de Galilea donde, a instancias de su Madre, realiza el primer milagro que ayuda a aquellos novios a que la fiesta no decaiga por falta de la bebida. Esta dimensión festiva acompaña también la fe de la Iglesia y la vida de los cristianos y ayuda a expresar la alegría de la fe, de la que a menudo hace referencia el papa Francisco.

Nos encontramos a inicios del verano, tiempo en el que muchos pueblos y ciudades de nuestra diócesis celebran sus fiestas mayores. De hecho, este fin de semana son varios los municipios que ya viven su fiesta mayor con motivo de la fiesta de San Pedro y San Pablo, que la Iglesia celebra el 29 de junio.

En estas fiestas encontramos unas raíces profundamente cristianas, ya que todas ellas están

vinculadas al santo o patrón del pueblo o ciudad. Históricamente es alrededor de la iglesia o de un hecho religioso concreto que se han ido configurando nuestros municipios y han asumido una fisonomía propia. Por eso, la Misa de fiesta mayor es uno de los acontecimientos que siempre se encuentra en los actos programados en los días de la fiesta y suele ser bien concurrido por fieles y a menudo con presencia de las autoridades civiles como representantes del pueblo.

Es evidente que el sentido de las fiestas ha variado con el paso de los siglos y nuestra sociedad actual plural, secular, multicultural y multirreligiosa ya no está determinada por el hecho cristiano, aunque en sus raíces está presente. Esto ha comportado una gran variedad en la forma de celebrarlas con una mayor diversidad que en otras épocas.

Sin embargo, hay algunos elementos que perduran y que es importante conservar. La fiesta nos ayuda a agradecer el don de la vida que hemos recibido cada uno, el don de formar parte de una comunidad humana concreta y determinada que es nuestra familia, el vecindario y el pueblo, el don de establecer unos vínculos con las per-

sonas y de favorecer momentos de encuentro más tranquilos en los que podemos establecer relaciones más humanas e incluso de amistad.

El papa Francisco a menudo recuerda la importancia de sentirse pueblo, de formar parte de una comunidad en la que recibimos los valores y tradiciones que nos van forjando como personas, pueblos y sociedades.

La fe cristiana ha estado siempre presente en medio del pueblo, en medio de la fiesta, arraigada en tradiciones y culturas diferentes en todo el mundo. Es una presencia similar a la que hacía Jesús acompañando la vida de muchas personas concretas, diciendo la palabra oportuna y adecuada en cada momento, preocupándose por la vida de los demás en sus necesidades espirituales y también materiales, compartiendo sus vidas.

Deseo, pues, que todos podamos gozar de nuestras fiestas, que lo hagamos con civismo, respeto y colaboración responsable, y que nos ayuden a dar gracias por todo lo que compartimos. Dar gracias a las personas y dar gracias a Dios, a la Virgen María y a los diferentes santos que son nuestros protectores en toda ocasión.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

